

A városi tanács ifjúsági szálló létesítését kezdeményezi

Megszavasták a hozzájárulást a szentesi televízió közvetítő állomás építéséhez a tegnapi végrehajtó bizottsági ülésen

A városi tanács végrehajtó bizottsága keddi ülésének napirendjén ismét több fontos kérdés szerepelt.

A lejárt határozatokról szóló szokásos elnöki beszámoló után a gyámügyi munka aktuális kérdéseit tárgyalta meg a városi tanács igazgatási osztálya jelentése alapján.

Az igazgatási osztály jelentése többek között közölte, hogy

a gyámhatóság az ügyességgel közösen számbaveszi Szegeden

azokat a fiatalokat, akik családi vagy egyéb okok miatt erkölcsileg veszélyben vannak. Az iskolák pedagógusai az iskolának átadott összeíró, illetve nyilvántartó lapok kiértékelésével jelentik, hogy a hatáskörükhöz tartozó területen akadnak-e olyan gyerekek,

akiknek érdekében a gyámhatóságnak közbe kell lépnie.

A pedagógusok mindjárt javaslatot is tesznek, hogy a gyermeket állami gondozásba vegyék-e, vagy patronálót rendeljenek-e ki a gyermek nevelésére.

Tekintve, hogy több probléma van az iskolába már nem járó 14—18 éves fiatalokkal is, a gyámügyi állandó bizottság az ezek közül veszélyeztetett fiatalokat is számba veszi.

Felkeresik az üzemeket, a különböző munkahelyeket

és ott kérdezősködve, ugyancsak nyilvántartásba veszik azokat az ifjakat, akiknek anyagi, egészségügyi, erkölcsi szempontból segítségére kell sietni. Az iskolás, vagy az iskolából már kimaradt fiatalok érdekében szükséges intézkedéseket a gyámügyi hatóság a jövőben minden esetben megteszi.

Az intézkedések legeredményesebb módja az állami gondozásba vétel lenne. Ez azonban az utóbbi időben

egyre nagyobb nehézségekbe ütközik,

mert Szegeden, sőt egész Csongrád megyében alig van férőhely a gyermekotthonokban.

A jelentés kitért az ifjúsági szállodák kérdésére is. Egyre több az olyan dolgozó fiatal, aki családi körülményei folytán, a lakáshiány miatt albéreltben lakik, vagy csak ágyat bérel. Ezzel

ki vannak szolgáltatva a lakászsorásoknak

és sokukat ugyancsak erkölcsi züllés veszélyezteti. Az Országos Gyermekvédelmi és Ifjúsági Tanács már foglalkozik e kérdéssel, de Szegeden is már több oldalról felvetették ifjúsági szálló létesítésének gondolatát. Az ifjúsági szállóban kellene a család nélküli üzemi és egyéb fiataloknak meleg otthoni bizosságot a társadalom, az állam segítségével.

A jelentést követő vitában igen sokan szólaltak fel, s beszélték meg a gyámügyi munka különböző kérdéseit, főleg pedig az ifjúsági szálló létesítésének ügyét.

Nagy István, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának titkára közölte, hogy a Hazafias Népfőnt szegedi elnöksége ugyancsak foglalkozott az ügygel és szükségét látja az ifjúsági szálló létesítésének. Több szegedi üzem vezetőivel folytatott beszélgetés alapján mondta el, hogy az üzemek, gyárak igazgatói

érzik érdekeltységüket, felkészültségüket ebben a kérdésben

és a maguk részéről támogatják az elgondolást. Ha az illetékes szervek biztosítják a helyiséget és az ifjúsági szálló fenntartásának költségeit,

a Hazafias Népfőnt szegedi szervezete vállalja, hogy társadalmi úton előteremtí az ifjúsági szálló berendezését.

A végrehajtó bizottság további hozzászólások után úgy határozott, hogy a Gyermekotthon rendelkezésére bocsátja az Elemeztudományi Minisztérium ipari tanuló kollégiuma által eddig használt, Rigó utca 24/c alatti épületet, illetve elősegíti a fenti épület felszabadítását ilyen célokra. Felkéri a szegedi minisztériumi és tanácsi miniszteriumokat, igyekezzenek minél több fiatal alkalmazni.

Az ifjúsági szálló létesítésével teljesen egyetértett a végrehajtó bizottság.

A megvalósítás azonban igen nagy feladatot jelent anyagiakban, s nem remélhető, hogy a kormány e célra hamarosan nagy összegeket fordíthat. A városi tanács azonban mégis igyekszik kiutat keresni. Utasították az illetékes szakigazgatási szerveket, s sürögösen mérjék fel, milyen összeg szükséges egy kisebb ifjúsági szálló létesítésére, ugyanakkor keresse-nek megfelelő helyet is az intézmény részére. A költ-

ségvetés és a hely ismeretében

a Minisztertanács titkársága és a Művelődésügyi Minisztérium segítségét kéri ez ügyben.

Így a felsőbb szervek, a városi tanács együttműködésével, a Hazafias Népfőnt felajánlotta társadalmi segítséggel valósulhat meg leggyorsabban e nagyon fontos és szükséges ifjúsági szálló. A napirend többi pontjai is hasonlóan közérdekűek voltak. Az előterjesztések során többek között

a Szentesen létesítendő televíziós közvetítő állomás ügyében döntöttek.

A városi tanács végrehajtó bizottsága egyhangúan megszavazta a hozzájárulást a szentesi televízió-releállomás költségeihez. A városi tanács 200 ezer forintot ad. Felkéri a kerületi tanácsokat, hogy egyenként 50—50 ezer forinttal ugyancsak járuljanak a fenti költségekhez.

(Mint értesültünk róla, a harmadik kerületi tanács legutóbbi ülésén a fenti célra már előzetesen megszavazta a reá eső ötven ezer forint összeget.)

A szovjet könyv ünnepének napjaiban

A 27-ik gyarmati ezred közlegénye, Chamette, az utcaseprő, aranyport gyűjtőgetett az ékszerboltok szeméteiből. Gazdagon áradó szeretettel szitálgatta ki a porból az aranysemeceket, hogy hosszú küszködése után aranyrózsával ajándékozhatta meg Suzanne-t, a félárva kislányt, aki a szívéhez nőtt...

Pausztovszkij, a valóság és képzelet viszonyát boncolgató kitünő szovjet író, ezt a különös történetet önálló műveként sorokkal fejezi be: »Minden perc, minden véletlenül odavetett szó, minden mély, vagy bohókás gondolat, az emberi szív minden halk, észrevétlen rezdülése, nyárfa pelyhe, vagy csillagsugár visszaverődése éjjel a tócsában — ezek mind-mind az aranyport szemcséi. Mi, írók, évtizedeken át szedegetjük ezt a milliányi szemcsét, úgy gyűjtögetjük, hogy magunk se vesszük észre, végül összeolvasztjuk, és ebből az öntvényből készíjtjük el »aranyrózsánkat« — regényt, novellát, eposzt... De, mint ahogy az öreg utcaseprő aranyrózsája Suzanne boldogságáért készült, úgy a mi teremto munkásságunknak is az a célja, hogy a föld szépsége, a boldogságért, örömeért, szabadságért folyó küzdelem szépsége, a szív nagysága és az értelem ereje legyőzze a sötétséget, és ragyogjon, mint soha le nem bukó Nap.«

A föld szépségeinek győzelméért küzdő írók és költők jelentkeznek nálunk ezekben a napokban. Annak az országnak a fiai, amely — minden baráti elfogultság és szükségtelen, bókóló lelkesedés nélkül, objektíven szólva — ma az emberi történelem formálásának élén halad. E művekben az írók igyekeznek leleplezni minden olyan sötét erőt, mely az emberiség

boldogulásának útját — nyíltan, vagy alattomban — eltörleszolni próbálja, s iparkodnak megláttatni az emberiség életét átalakító ember sokszínű, bonyolult, mégis megkapóan egyszerű és szívünkhez közel álló arcúlatát. »Alátámasztani és szilárdítani a valóságot«, — tudatosítani a munkálkodó emberekben tetteik nagyságát — ez az irodalom feladata, — ahogyan Tvardovszkij a XXI. kongresszuson kifejtette. Ezt a tudósítást az írásművészet rangos eszközeivel, színesen és gazdagon teljesíti a sok nemzetiségű szovjetország írógardája. — Az elmúlt években elő-előfordult, hogy nem mindig alkotásuk javatermését fordították le nyelvünkre, de ma már ez egyre ritkább eset. A szocialista irodalom eredményeit, rangját a fordításokon is olyan nevek fámélják, mint Gorkij, Majakovszkij, Solohov, Fegin, Iszakovszkij, és egész sor más kiválósága az írott szó művészetének.

Jó két esztendeje a sovinszta gyűlölet azt igyekezett elhitetni, hogy a magyar olvasóközönség nem kedveli írásait. Könyvtérjesztési és könyvtári tapasztalataink ennek az ostobaságnak az ellenkezőjéről győz meg. Szeretett és kerestünk könyvek nálunk a szovjet irodalom magasrendű alkotásai, mint ahogyan ők is szeretik és tisztelik Petőfit, Jókait, Mikszáthot, Tömörkényt, Adyt, József Attilát, — a magyar irodalom géniuszait. Hisz a dolgozó emberek jól tudják a Volga mellett is, a Duna mellett is, hogy mindkét nép irodalmának legnagyobbjai ugyanazt akarták és akarják: azt, hogy a szív nagysága és az értelem ereje mindenütt legyőzze a sötétséget.

Dér Endre

Egy szegedi igazgató

a munkásosztály helyzetének további javításáról

Még a múlt év októberében született meg a párt. Központi Bizottságának a munkásosztály helyzetéről szóló határozata. Azóta Szegeden is napirenden van e fontos határozat megvalósítása. Ezen munkálkodnak az üzemek gazdasági és pártvezetői, a szakszervezetek és maguk a dolgozók is.

Vajon mit tud tenni és mit tesz egy nagyüzem igazgatója saját területén a határozat megvalósításáért?

Erről beszélgettünk Abraham István elvtárral, a Szegedi Ruhagyár igazgatójával. — Az 1958. október 14-én megjelent határozat nyomán először is felmérve az üzem sajátos feladatait, tervet készítettünk a párt- és a szakszervezeti vezetőkkel együtt — mondotta —. E tervbe foglaltuk a gazdasági, politikai és kulturális feladatokat, tennivalókat.

— Megbíztuk a továbbiakban a szakszervezetet, hogy takarékosági brigádot hozzon létre, amely 1959. január 20-ig felkutatja az üzem belüli takarékosági le-

hetőségeket. A lehetőségek ismeretében pedig készítsenek el a takarékosági éves tervet. Ez a terv azóta el is készült, s a pártbizottsággal és az üzemi bizottsággal együttesen január végén megvitattuk. A takarékosági brigád jól dolgozott. Alaposan, körültekintően felmérte az üzem sajátos lehetőségeit. Így nyugodtan mondatott, hogy igen reális tervet sikerült készítenünk, amely egyformán szolgálja a dolgozókat, az üzem és az állam érdekeit.

— A Központi Bizottság határozata azt is kimondja, hogy minden párt-, állami és gazdasági vezető köteles a munkások tömegével személyi kapcsolatait tovább javítani. Mit tett az igazgató elvtárs a határozat megvalósításáért?

— A mi üzemünk elég nagy, egy év is eltelhet, amíg egy-egy dolgozóval újra össetalálkozom. Eppen ezért elhatároztam, hogy havonta egy alkalommal mindkét műszak dolgozóival »szinte beszélgetések« címmel megbeszélést tartok. A beszélgetéseknél jelen van a pártbizottság egyes tagjain kívül az üzem főmérnöke is. Örömmel számolhatok be róla, hogy ezek a beszélgetések nagyon hasznosnak bizonyultak. A megbeszélések alkalmával a dolgozók elmondják problémáikat, javaslataikat egyaránt. S így lassan-lassan ugyan, de megismerkedünk dolgozóink üzemi és otthoni körülményeivel, gondoljaival is. S a dolgozók is nagyobb bizalommal fordulnak hozzánk az ilyen beszélgetések után bármilyen alkalommal.

— A legutóbbi beszélgetés januárban folyt le az egyes, kettes terem dolgozóival. A munkások megkérdeték, mikor kezd el a vállalat a tervezett beruházást, mennyi pénzt fordítunk rá, hány új munkásra lesz szükség és melyik üzemrészeket bővíttük. Elmondtam, hogy a beruházás megvalósítását körülbelül májusban kezdjük meg mintegy tizenhárommillió forintos költséggel. Előszörban a sportruházati cikkeket, a műbörkabátok, lemeberdzsekek, férfiföltönyök részleget bővíttük, fejlesztjük. A beruházás során körülbelül 800 új dolgozó kerül felvételre üzemünkben. Eppen ezért már a múlt év-

ben megkezdttük több szakmai továbbképző tanfolyammal egy jól képzett tőrszolgárdát kinevelését, amely biztosítja majd az új dolgozók fejlődését is. A tanfolyam a résztvevőknek is előnyöket jelent, hiszen a nagyobb szaktudással együtt emelkedik a keresetük. Gondolni kellett szociális létesítmények építésére is. A tervek szerint többek között egy 750 férőhelyes új öltözőt, fürdőt, új üzemi konyhát építünk és mintegy 1500 dolgozó részére biztosítjuk az üzemi étkeztetést. Ha lehetőség nyílik rá és már gondoltunk erre is, a saját üzemi konyhán szeretnénk bevezetni az egytál-ételes vacsorakészítést is, amellyel a dolgozó nők második műszakját akarjuk megkönnyíteni.

— Üzemünk vállalta, hogy a májusban kezdődő kis családiház-építési akciónál két ikerházipítkezést anyaggal, társadalmi munkával segít. A határozat kimondja, hogy tervszerűen és fokozatosan csökkenteni kell a keresetek között helyenként fennálló, vagy időközben újra jelentkező aránytalanságokat. Eppen ezért a vállalatvezetőség az üzemi pártbizottsággal egyetértésben megvizsgálja a különböző gyártmányok között és az azonos reszortok között fennálló béaránytalanságokat és folyamatosan módosítja.

— A tervet lapozgatva láttuk, hogy tervezik az üzemben dolgozó ifjúság helyzetének felülvizsgálatát. Történt-e már erről intézkedés?

— Munkacsoportok alakultak üzemünkben, amelyek már megkezdtek az üzemben dolgozó ifjúság helyzetének felmérését. Ez a munka körülbelül a hónap végére fejeződik be, akkor majd többet tudok róla mondani.

A fenti beszélgetés képet ad arról, hogy egy igazgató milyen sokat tehet üzemében a dolgozókért, munkák és Szociális körülmények javításáért. A Ruhagyárban értek is el szép eredményre a határozat megvalósításában. Nem helyes azonban, hogy éppen az ifjúság helyzetével foglalkozó brigád munkáját ilyen nemtródióm módon kezelik.

Megérkeztek az armatúrák az Belváros fénycsóvilágításához

Megkezdtek a Hugó Viktor utca közvilágításának korszerűsítését

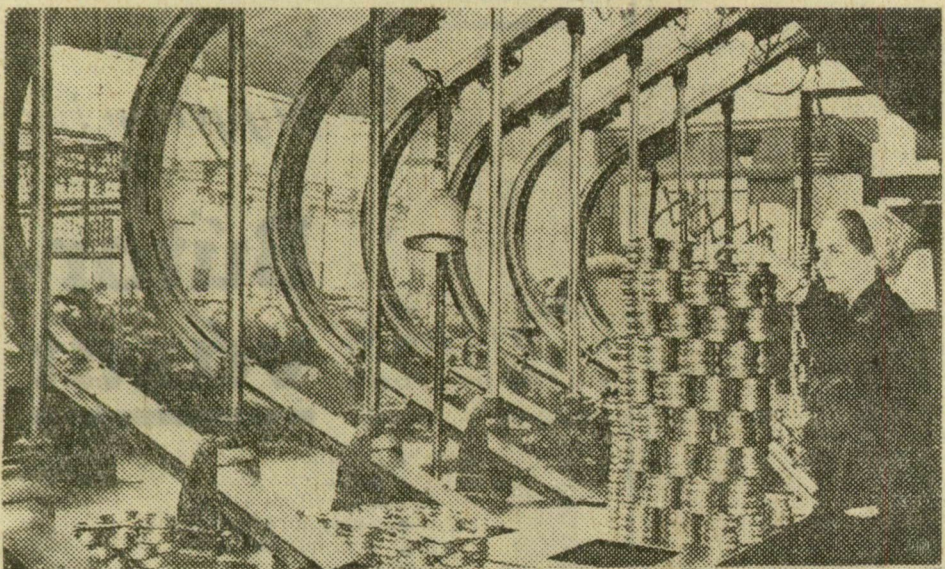
Már korábban hírt adtunk arról, hogy a városi tanács, valamint a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat a város közvilágításának korszerűsítéséhez szükséges armatúrákat igyekszik minél előbb beszerezni. A fénycsóveket gyártó EKA, a DAV megrendelése alapján a fénycsóveket az év második felén igazolta vissza. Ezek szerint tehát csak a szabadtéri játékok után került volna sor a fénycsóvek felszerelésére.

A városi tanács és a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat kezére az EKA jóval a tervezet előtt, tegnap leszállította az armatúrákat. Azonnal megkezdtek ezek felszerelését. Tegnap a Viktor Hugó utcában szerelték az armatúrákat. Majd a Kállai Ödön, a Vár, a Wesselényi, a Vörösmarty és a többi utca következik.

Szóvá teszük

Egyáltalán nem dicsekedni való dolog a Sziléri sugárúti leányiskola nagy udvara. Iskolához semmiképp nem méltó ott a rend, ha egyáltalán annak lehet nevezni azt, hogy nem a szeméttárolóba, hanem mellé öntik a szemetet, salakot — immár halomba. Az udvar különben is olyan, mintha valóságos lép lenne; pedig csak víz áll rajta. Két hatalmas, össze-vissza dobált téglarakás ugyan sejtet valamit, netán azt, hogy az udvart abból fogják iskolai udvarhoz méltóvá tenni. Csak legalább tennék már, hogy ne szégyenkezzenek a fei-szóvárosiak miatta!

AUTOMATA GÉPSOR

A Moszkvai Állami Csapágygyár új automata gépsorokkal látják el. A közeljövőben teljesen befejezik valamennyi műhely és szerelde automatizálását. Képünkön: az automata marósműhely gépsora. Az ellenőr leveszi a gépről a megmunkált darabokat.